

Brno s Danielou

Brno – bude těžké nehýřit superlativy. Danielina dokonalá příprava, bezva parta nekonfliktních, nadšených, veselých Alenek. Dny bez prodlev a prostojů. Cesta z Florence pohodlným a navíc levným busem (objev Věry), v Brně vyřízení lítačky na šalinu (připomněla Hanka) a rychlé ubytování v čistém útulném hostelu v centru města (doporučily Diany).

První den odpoledne návštěva vily Tugendhat (rezervace Blanky), poutavý výklad o rodině Židů, kteří si nechali postavit ojedinělé funkcionalistické dílo německým architektem Ludwigem Miesem van der Rohe. Vila byla postavena během roku. Manželé s dětmi tam bohužel dlouho nepobyli. V roce 1930 se nastěhovali, v r. 1938 emigrovali. Stavba je od roku 1969 zapsána do seznamu Státních kulturních památek. A třešnička na dortu – jedna z účastnic zahrála (dobře) na křídlo Gerty Tugendhat v jejím salonu s úžasnou akustikou, s pohledem na osvětlený Špilberk - neopakovatelný, silný zážitek. Večer jsme si nejen o tom povídaly s našimi kamarádkami z Brna v příjemné vinárně.

Ve čtvrtek jsme navštívily Žlutý kopec - Masarykův onkologický ústav. Tisková mluvčí PhDr. Zuzana Joukalová se nám plně věnovala, provedla nás zařízením, vysvětlila jak funguje zdravotní i sociální péče v jednotlivých pavilonech. Možná, že jsme Brňákům tento důstojný areál s komplexní péčí i trochu záviděly. Ve výtvarné dílničce jsme nakoupily pár velmi hezkých dáreků, které během léčení i po něm vyrábí pacienti. Na závěr jsme si zaplavaly ve vyhřátém bazénku (zařídila Dianka Eva), kde mají pacienti v rámci rehabilitace i spoustu pomůcek.

Odpoledne nás čekala obětavá Dianka Eva, která (ač se zdravotním problémem po návštěvě zubaře) se nám plně věnovala. Pokračovaly jsme šalinou na Prígl (přehradu). Dozvěděly jsme se rozměry (šířku, délku, hloubku přehrady) i to, jak byla zbavena sinic. Přemístily jsme se do příjemné hospůdky s chutnými rybími i nerybími pokrmy. Byla to ale dobrota – kapřík s fazolkami, pstruh ... A na závěr, aby nám slehlo, jsme se kolem Príglu lehce prošly.

Letí to, je tu pátek. Vzhůru do Žabovřesk – Jurkovičova vila. Architekt, jehož folklorní stavby se nacházejí např. v Luhačovicích, ve Frenštátě pod Radhoštěm, Pustevny na Radhošti, si zde postavil dům, kde bydlel s rodinou. Bohužel, průvodkyně prohlídku pojala jako práci v akordu, mlela jak kafemlejek, trochu prožitek pokazila. Maruška v recepci vysvětlila jak má práce průvodkyně vypadat, tak snad se příště polepší.

Oběd nám Dianka Eva zajistila v blízké Rosničce. Nedostatky v jídle nahradil šarmantní číšník s thymolinovým úsměvem prvního milovníka, tak jsme to velkoryse přešly.

Den pokračoval prohlídkou Špilberku (volný vstup do hradu opět zajjistila Dianka Eva), tam jsme to vzaly poklusem (i tak jsme tam strávily 2 hodiny a večer nás čekalo divadlo). Samotný hrad by byla exkurze na celý den. Gotický hrad byl založen ve 13. století Přemyslem Otakarem II. Během třicetileté války byl přebudován na nejmohutnější barokní pevnost. Součástí pevnosti bylo i vězení. Maruška oživila prohlídku vyprávěním o neznámějších věznicích – veliteli pandurů Františku baronovi Trenckovi, francouzském revolucionáři Jeanu Baptiste Drouetovi a našem populárním lupiči Václavu Babinském. Z hradu fofrem do hostelu, kafe, nahodit divadelní obleček a v dešti úprk do Městského divadla.

Muzikál „Bítls“ - rozkošně **bláznivá** komedie, muzikál postavený na známých písních, vtipné narážky na dobu minulou i současnou, bezkonkurenční hudební aranžmá, skvělý zpěv i orchestr, na závěr vřelý 5 minut trvající bouřlivý potlesk stojících diváků. Opět silný zážitek.

No, už tu máme sobotu, balení a procházka historickým středem města, Petrov, chrám sv. Petra a Pavla – Národní kulturní památka, základy již z 12 stol. A už letem Denisovy sady, Kapucínské zahrady, divadlo Reduta – sídlo zpěvohry Národního divadla Brno, Divadlo Husa na Provázku a závěr – oběd ve Špalíčku, rozloučení s báječnými kolegyněmi z Brna a obětavou Evou.

Díky Evo, Zdeno, Jano, Hano, další Jano a samozřejmě tobě, Danielo.

Kam příště? Třeba do Brna!!!

Blanka Vin.